

پیش‌بینی امید به زندگی بر اساس بهزیستی روان‌شناختی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده و رفتار دل‌بستگی در روابط زناشویی در زنان نجات‌یافته از خودسوزی (مطالعه موردی زنان متأهل ایلام)

طیبه محرابی^۱

۱. کارشناس ارشد روانشناسی شخصیت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه روانشناسی، تهران، ایران (نویسنده
مسئول).

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره چهارم، شماره سی و چهارم، مردادماه ۱۳۹۸، صفحات ۴۵-۱۹

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی پیش‌بینی امید به زندگی بر اساس بهزیستی روان‌شناختی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده و رفتار دل‌بستگی در روابط زناشویی در زنان نجات‌یافته از خودسوزی (مطالعه موردی زنان متأهل ایلام) بود. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش، کلیه زنان متأهل نجات‌یافته از خودسوزی شهر ایلام در سال ۱۳۹۸-۱۳۹۷ بودند. حجم نمونه ۱۷۰ نفر از این افراد بر اساس فرمول پلنت از تاپاکینگ و فیدل (۲۰۰۷) و به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به پرسشنامه‌های امید به زندگی اشنایدر و همکاران (۱۹۹۱)، بهزیستی روان‌شناختی ریف (۱۹۸۹)، حمایت اجتماعی زیمت، داهلم، زیمت و فارلی (۱۹۸۸) و دسترسی‌پذیری، پاسخگویی و همدم طلبی سندبرگ، بوسبی، جانسون و یوشیدا (۲۰۱۲) پاسخ دادند. داده‌های جمع‌آوری‌شده با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که بین بهزیستی روان‌شناختی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده و رفتار دل‌بستگی در روابط زناشویی با امید به زندگی رابطه معنی‌داری وجود دارد ($P < 0/01$). نتایج تحلیل رگرسیون چندمتغیره نیز آشکار کرد واریانس امید به زندگی به‌وسیله بهزیستی روان‌شناختی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده و رفتار دل‌بستگی در روابط زناشویی تبیین می‌شود. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که بهزیستی روان‌شناختی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده و رفتار دل‌بستگی در روابط زناشویی سهم معنادار در پیش‌بینی امید به زندگی زنان نجات‌یافته از خودسوزی دارند.

واژه‌های کلیدی: امید به زندگی، بهزیستی روان‌شناختی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده، رفتار دل‌بستگی در روابط زناشویی.